

Gent corrent

Bernat López

Professor universitari. Ha convertit la seva passió per les dues rodes en una editorial sobre ciclisme.

«Me'n vaig anar a Austràlia i em vaig dir: 'Què vull fer'»

FERRAN NADEU

Catalina
Gayà

—En 18 mesos, crea una editorial que es diu **Cultura Ciclista** i surt al mercat amb quatre llibres.

—He dormit molt poc! Sortir amb quatre llibres és una declaració d'intencions: 'Això va de debò'.

—**¿Com neix la idea?**

—El 2009, tenia un semestre sabàtic i vaig anar a Austràlia, a la Universitat de Western Sydney. Allà vaig començar a investigar el que fins llavors havia sigut el meu estil de vida i una de les meves passions: el ciclisme.

—**Tot va començar a Austràlia.**

—Bé, allà em vaig preguntar: ¿Què vull fer? Entre el 2002 i el 2009, vaig treballar molt i molt per muntar, des de zero, els estudis de Comunicació a la Universitat Rovira i Virgili

(URV). Acabat aquest període, vaig decidir fer un *reset*. Necessitava allunyar-me perquè estava molt cansat.

—**¿D'on li ve l'addicció a les dues rodes?**

—Del meu pare. Ell era fill de la postguerra, i fins que va fer 40 anys no va poder disfrutar de la seva afició com a practicant. Em va explicar que quan era petit, a Múrcia, un dels seus parents es va poder comprar una bicicleta. Ell era molt petit i no arribava als pedals. Es recordava d'ell mateix donant voltes per un corral caminant i plorant perquè no podia pujar-hi. Encara avui em commou.

—**I als 44 anys munta una editorial sobre ciclisme de carretera.**

—Es pot dir que això meu va començar com una pràctica intensiva; després vaig fer una immersió en la cultura, la història i la llegenda del ciclisme. Ara tinc un interès teòric i intel·lectual. En la meva activitat aca-

«De manera equivocada, el dopatge s'ha plantejat com un problema moral»

dèmica, he investigat i publicat articles sobre ciclisme, des del punt de vista de la història sociocultural. Tot i tenir grans ciclistes, és un àmbit poc cultivat a Catalunya i a Espanya.

—**De la curiositat intel·lectual a muntar una editorial...**

—L'editorial neix perquè vaig llegir en anglès *Un diablo llamado dopaje*, de Verner Møller, i em vaig il·luminar.

—**¿Perdó?**

—L'autor és un catedràtic de Ciències de l'Esport a Dinamarca i fa una crítica a l'antidopatge. Em va semblar

que era necessari que un llibre així es traduís al castellà. Hi vaig contactar des d'Austràlia i, al març, el vaig conèixer a Dinamarca. Li vaig dir que li traduiria el llibre i buscava editorial.

—**¿I què va passar?**

—Em vaig embarcar de manera suïcida a traduir el llibre i, en paral·lel, vaig buscar editor. Moltes de les editorials amb les quals vaig contactar ni es van dignar a contestar-me.

—**I va decidir crear la seva editorial.**

—Vaig pensar que era necessari publicar aquí llibres que circulen al món anglosaxó, francès i italià. A més, el món del llibre sempre m'ha atret. És una altra de les meves passions. El 1990, vaig tenir el meu primer contracte laboral en una editorial. Allà vaig aprendre a parir un llibre.

—**¿Hi ha altres editorials especialitzades en ciclisme en castellà?**

—Li explico una cosa: tornant de Dinamarca, a l'aeroport vaig comprar una revista britànica sobre ciclisme, i un dels reportatges era sobre els 50 millors llibres de ciclisme en anglès... ¿Per què un país que té menys cultura ciclista que Espanya compta amb 100 llibres de ciclisme al mercat? Aquí hi ha autors com Sergi López-Egea, Carlos Arribas o Gabriel Pernaú que tenen llibres excel·lents, però no són excepcions.

—**I veig que els tradueix vostè.**

—Excepte imprimir-los físicament, ho faig tot: els comercialitzo, els maqueto, els dissenyo, faig el màrqueting, la pàgina web... De moment, vull editar quatre llibres a l'any. Bé, aquest any en seran més: abans de Nadal editarem dos llibres més. Un d'ells és la biografia de Marco Pantani, inèdita en castellà.

—**¿I les dues col·leccions?**

—En la col·lecció *Leyenda* es publiquen clàssics o llibres d'història. Sortim amb un llibre de Jean Bobet, que és una reconstrucció del ciclisme dels anys 50. Jean era germà de Louis Bobet, el primer guanyador de tres Tour de França consecutius. L'altre llibre de *Leyenda* és de Charles Terront, amb ell ens en anem al 1893. I és arqueologia del ciclisme!

—**I a Pasió planteja la polèmica.**

—Sí. La política antidopatge. Verner Møller escriu un llibre en què planteja que tenim un problema amb la política antidopatge. L'altre llibre, del mateix autor, és sobre el cas de Michael Rasmussen. Són llibres incòmodes, però necessaris per al debat públic sobre el tema. Jo crec que el dopatge s'ha plantejat, de manera equivocada, com un problema moral. ≡

gentecorriente@elperiodico.com